

ενσωματώνοντας και τα αδημοσίευτα αγγεία και όστρακα από τη Ναύκρατη, από το Ριζάρη της Χίου και από ορισμένες θέσεις της σημερινής Μικράς Ασίας. Η λεπτομερειακή μελέτη των σχημάτων, των θεμάτων —εικονιστικών και διακοσμητικών— και της τεχνοτροπίας προβάλλει τόσο το γενικό χαρακτήρα της Χιακής Σχολής Αγγειογραφίας όσο και τα ιδιαίτερα γνωρίσματα των διαφόρων κατηγοριών της.

Στα δύο πρώτα μέρη διερευνά την καταγωγή και την εξέλιξη της Χιακής Κεραμικής τον 7ο και 6ο αιώνα π.Χ.: στο τρίτο μέρος προσπαθεί να οριοθετήσει τη χρονολόγησή της και τις επικαλύψεις των διαφόρων κατηγοριών και παρακολουθεί την εξάπλωσή της συνάγοντας ορισμένα συμπεράσματα σχετικά με τις εμπορικές σχέσεις των Χίων και την «παρουσία» τους σε ιερά της εποχής.

Τέλος, στο Παράρτημα, αντιμετωπίζονται τα προβλήματα ενός Χιακού εργαστηρίου που εντοπίζεται στη Θάσο και την Καβάλα γύρω στη δεκαετία 580-570 π.Χ.

Χρυσούλα Λασκαράτου (τμήμα Αγγλικών Σπουδών), *The Passive Voice in Modern Greek (Η Παθητική Φωνή στη Νέα Ελληνική)*

* Πανεπιστήμιο του Reading

Η διδακτορική αυτή διατριβή επιχειρεί να ερμηνεύσει τη χρήση και τη λειτουργία της παθητικής σύνταξης στη Νέα Ελληνική (ΝΕ).

Συγκεκριμένα, ερευνάται η εμφάνιση της παθητικής σε ευρύ φάσμα και μεγάλο αριθμό ΝΕ κειμένων, ώστε να δείχθει η επίδραση παραμέτρων, που επηρεάζουν και ενθαρρύνουν τη χρήση της, όπως το είδος του κειμένου και η μορφή της γλώσσας. Επί πλέον, προκειμένου να διαγραφεί μια πληρέστερη εικόνα της παθητικής όπως εκφράζεται στο γραπτό λόγο, αναλύονται ορισμένα από τα μορφολογικά, σημασιολογικά και κυρίως συντακτικά χαρακτηριστικά της και ερευνάται η αλληλεξάρτησή τους.

Επίσης, τα χαρακτηριστικά παθητικών προτάσεων συγκρίνονται και αντιπαραβάλλονται με εκείνα ενεργητικών συντάξεων, με στόχο την πληρέστερη κατανόηση της σχέσης ενεργητικής και παθητικής. Ακόμη εξετάζονται ορισμένα από τα εγγενή χαρακτηριστικά των ονοματικών φράσεων (ΟΦ) που εμφανίζονται στις δύο φωνές και δείχνεται σε ποίο βαθμό μπορεί να υποστηριχθεί ότι ΟΦ που θεωρητικά είναι στενά συνδεδεμένες στην ενεργητική - παθητική σχέση είναι ανταλλάξιμες στην πραγματικότητα.

Τέλος, μελετώνται οι διάφορες σειρές των όρων και ερμηνεύονται με βάση παράγοντες που λειτουργούν και στην ενεργητική και στην παθητική. Συγκεκριμένα, υποστηρίζεται ότι μολοντί, θεωρητικά, η ΝΕ δεν χρειάζεται να κάνει χρήση της παθητικής για να μεταθέσει τις ΟΦ μιας ενεργητικής σύνταξης, ωστόσο, η παθητική σαφώς χρησιμοποιείται για την προβολή της Λειτουργικής Προοπτικής της Πρότασης (Functional Sentence Perspective).

Τα αποτελέσματα της έρευνας αυτής συγκρίνονται και αντιπαραβάλλονται με εκείνα αντίστοιχων ερευνών που έχουν γίνει για την παθητική σύνταξη στην Αγγλική γλώσσα.

Χαρίκλεια Μπακονικόλα-Γεωργοπούλου (τομέας Φιλοσοφίας), *L'absurde dans le théâtre d'Euripide*

* Πανεπιστήμιο Paris-Sorbonne, Paris IV

Σ' ένα πρώτο εισαγωγικό κεφάλαιο, εκτίθενται τα κυριώτερα στοιχεία της γλώσσας του Ευριπίδη που δικαιολογούν την απόδοση στο έργο του μιας έννοιας οικείας,